

Demokrasi Büyük Bir Yalandır*

Kişiler kendilerinden ve yaşamın gerçeklerinden ölesiye nefret etmeyi öğrendikleri için var olmaktan korkar ve kaçarlar. Yaşamda adalet yoktur. Yaşam acımasızdır. Yaşam karşısında bireyler, savunmasız ve çıplaktır. Bu basit gerçek, yaşamın temelini oluşturur.

Crispin Sartwell, '[Edepsizlik, Anarşi ve Gerçeklik](#)' adlı kitabında konuya şöyle bir yorum getirir:

“Batı felsefe geleneğinde hiç bir değer, şeyleri oldukları haliyle sevmekle bağdaşmaz. Her değer bir dönüşüm talep eder: Olduğumuzdan daha iyi olmamız gerekir, ya da, daha sıklıkla duyulduğu gibi olduğundan daha iyi olman, yani, olduğun gibi olmaman gerekir.

Şiddetli acılar çeken ve kendini sonuna kadar acının kollarına bırakan biri ne o acının kaynağının gerçekliğinden ne de kendi gerçekliğinden kuşku duyar. Ancak kişi acıya dayanabildiği, acıdan korkmadığı ve acıya izin verdiği oranda hiçbir ontolojiye gerek duymaz. Acı içinde yaşamak, gerçekliğin bir tezahürünü yaşamak, gerçekliğe doğru itilmektir.

... felsefe ve dinler tarihinin büyük kısmı, bence, patolojiktir. Bu tarihlerin çoğu olan şey ne ise ondan bir kaçış, bariz bir kaçıştır, tıpkı düşünürün, rahibin ya da ahlakçının hayatının gerçek dünyadan sonsuz bir kaçış olduğu gibi.”

Bedenler pistir, günahkârdır. Cehennemde ateşler içinde yanmaya mahkûmdur. Ancak itaat edilirse cennet size kapılarını açar. Bugün için beni korkutmaktan, hep eksik, hep yanlış olduğumu hatırlatmaktan öte ne söyler bu dinler?

Neden olduğum gibi olmamla ilgili tek bir sözcük yoktur? Neden hep boyun eğmem gerekir? Neden sorgulamam istenmez? Dinlerin insanlardan beklentileri gerçekdışıdır.

İnsanlar pagan kültürdeki çok tanrılı dinlerde de, daha sonraki tek tanrılı dinlerde de dünyayı sorgulamak yerine inanç sistemlerine bağlanarak yaşamayı tercih etmişlerdir. İnançların sorgulama dışı tutulması gerekliliği akıl yürütmeyi değil inanca sadakati ön plana çıkarmıştır.

Binlerce yıldır ataerkil sistem tarafından pek çok Büyük Yalan kullanılmıştır. İnsanları yönetebilmek için büyük yalanlara her zaman ihtiyaç duyulur. Muhtemeldir ki tarihin başlangıcından beri söylenen ilk Büyük Yalan, halkları yönetenlerin tanrılarla bağları olduğu iddiasıdır. İnsanlar krallarının, tanrılarla ilişkili olduklarına ve onların bu yüzden daha akıllı ve daha güçlü olduklarına inanmışlardır.

Hitler ve Goebbels'in kullandığı başlıca propaganda tekniği olarak bilinen “**Büyük Yalan**” aslında onların kendilerine karşı kullanıldığını iddia ettikleri bir kavramdı. Hitler de Goebbels de Alman halkını büyük yalanlara kanmamaları için uyarıyorlardı.

Hitler, 1925 tarihli manifestosu “Kavgam”da, bu tekniğin Almanya'nın I. Dünya Savaşı'nda yenilmesinin suçunun haksız bir biçimde ordunun subaylarından Erich Ludendorff'un üzerine atan Yahudiler tarafından kullanıldığını savunur.

“Tüm bunlar – kendi içinde son derece doğru olan- her büyük yalanda belli bir inanılabilirlik olduğu ilkesinden esinlenmiştir; çünkü bir ulusun geniş kitleleri, duygusal doğalarının derinlerdeki katmanlarında her zaman bilinçli veya gönüllü iken, olduklarından daha kolay yozlaşırlar. Bu nedenle de zihinlerinin ilkel basitliği içinde, büyük yalanlara küçük yalanlara olduğundan daha kolay

inanırlar çünkü kendileri küçük meselelerde sık sık küçük yalanlar söylerler ancak büyük ölçekli yalanlara başvurmadan utanırlar.
Adolf Hitler, Mein Kampf, vol. I, ch.

Hitler 1933'te Alman Parlamento binasının yakılmasını emredecek, bunu komünistlerin yaptığını söyleyerek ilk **Büyük Yalan** propagandasını yapacaktı. Alman halkı altı gün sonra, federal seçimlerde, oyların yüzde 43'ünü ona verecek ve hükümet kurmak için yeterli parlamento üstünlüğünü kazandırarak Hitler'e inandığını gösterecekti. Almanlar, Hitler'in Büyük Yalanını kabullenmiş ve ona destek vermişlerdi.

Almanlar Hitler'e inanmayı seçmiştir çünkü Hitler onlara yüksek idealler sunmuştur. Acı olan ise günümüz dünyasında yaşananların Hitler Almanya'sından hiç de farklı olmamasıdır; hala 'yüksek idealler' yüzünden insanlar katledilmeye, işkence görmeye devam etmektedir.

Bizler kendimizi uygar insanlar olarak tanımlıyoruz ve yapılan kötülükleri ekonomik ya da toplumsal şartların neden olduğu bozulmalar olarak görmeyi seçiyoruz. Peki ama neden hep aynı döngülerde yaşıyoruz?... Çünkü karşımızdaki kişinin sevincini ve acısını hissedebilmeye dayanan gerçek bir sorumluluk duygusu yerine 'yüksek idealler'e hizmet etmek adına öldürmeyi veya öldürülmeyi haklı çıkarmaya çalışıyoruz. Çünkü Hitler'in yaptığı gibi "ahlaklı değil ahlaklı gibi" yaşamayı gerçek olarak görmek istiyoruz. Bu nedenle de en korkunç suçların ahlak paravanının arkasında gerçekleştiğini kabul etmekten kaçıyoruz.

Kendi korkularımızla, acımızla yüzleşmek yerine bize "yüksek idealler" sunan kurtarıcılara bağlanarak kendi geçmişimizdeki acılarımızdan ve utançlarımızdan kaçıyoruz. Onlarla yüzleşmek yerine birilerinin bizi onlardan kurtarmasını bekliyoruz. Acı çekmemek için acı çektirmeyi, kendi zavallılığımızla yüzleşmek yerine başkalarını zavallılaştırmayı kabul ediyoruz. Bize bunu sunan kurtarıcılara büyük bir bağımlılıkla boyun eğiyoruz.

'Tarih' tarafından asla dile getirilmeyen gerçek, insan doğasının gerçeğidir. 'Yücelik' arama dürtüsünün altında yatan çaresizlikten asla söz edilmez. Bu çaresizlikle başa çıkamama korkusunun yarattığı vahşet "yüksek ideal" masalına uydurulur. Yüksek idealar için mücadele edenler, "korkusuz savaşçılar" olarak sunulur, hırslarının kölesi olan zavallılar olarak değil. Ve insanın insanlık adına yaptığı vahşet içten içe insan olmaktan duyulan nefreti artırır.

Nefret vahşeti, vahşet nefreti beslerken itaat edenler çoğalır.

Goebbels "Büyük Yalan" tanımını 12 Ocak 1941 tarihli "Churchill'in Yalan Fabrikası'ndan" adlı makalesinde kullanmıştır. Goebbels'e göre "*İngiltere'nin liderliğinin en önemli sırrı belirli bir zekaya değil hatırı sayılır aptallığa ve kalın kafalılığa dayanmasıdır*". İngilizler, yalan söylendiği zaman bunun büyük bir yalan olması ve sürdürülmesi gerektiği ilkesini izlerler. Goebbels buradan şu sonuca varır: "**Eğer yeterince büyük bir yalan söyler ve bunu tekrarlamaya devam ederseniz insanlar sonunda buna inanmaya başlarlar.**"

Goebbels, Nazi Partisi'nin tüm propaganda faaliyetlerinde Büyük Yalanlar kullanmış ve Alman halkı da ona inanmayı seçmiştir. **Büyük Yalanlar** kendine yabancılaşmış kişilere zavallılıklarını unutturur. Zavallılık, "öteki"nin yaratılmasının nedeni olur.

Kendinde nefret ettiği her şey ötekiyle özdeşleştirilirken kişi her geçen gün kendine yabancılaşır. Kendine yabancılaştıkça başkalarının da yabancılaşması için çabalar. Ne kadar kalabalıklaşırsa, o kadar güçlü olunur. Ne kadar güçlenilirse o kadar zavallılıktan kurtulur. Ve ne yazık ki günümüzde çoğunluklar, zavallılaştırmış kadın

ve erkeklerden oluşan kalabalıklardır. Ve kalabalıklar kalabalık olarak kaldığı sürece, Büyük Yalan, şiddet ve korkunun ete kemiğe bürünmüş sopası olarak kullanılacaktır.

Wikileaks politikaları ne olursa olsun, gelişmiş ya da gelişmekte olan her türlü hükümetin yozlaşmış olduğunu ortaya çıkarmıştır. Tunus, Mısır ve Libya'da insanlar, yayınlanmış belgelerin de yardımıyla korku sınırını geçmiş ve demokrasi adı altında kendi halkları tarafından seçilmiş olan diktatörlerini alaşağı etmişlerdir.

Dijital dünyaya girerken haberleşme ve ifade özgürlüğü diktatörlüklerin yıkılmasına yardımcı olurken kaos ortamları da oluşabilir. Analog dünyada sadece ordunun, polisin, dinin veya ideolojilerin desteğiyle değil halkın da onayıyla kurulan diktatörlüklerin ikliminden kurtulmak kolay olmayacak ve istikrar için ordular ve dini cemaatler geçici yeni diktatörlükler kuracaktır. Bireyler bilgi alma, paylaşma, ifade özgürlüklerini elde edemezlerse analog dünyadaki tüm kurumları yıkarak yeni yapılanmalar için önermelerde bulunmak imkansızlaşacaktır. Analog dünyanın herhangi bir kurumu revize edilerek yeni bir yapılanma kurulamayacağı ise artık apaçık ortadadır. Dijital dünya düzeninde sosyal ve teknolojik boyutlarıyla yeni bir özgürlük kültürü geliştirilmelidir.

2010 Kasım'ından beri yayınlanan Wikileaks ABD elçilik belgeleri, Batı ülkelerinin halka gösterdikleri yüzleriyle kapalı kapılar arkasında konuşulanlar arasında çelişkiler olduğunu ortaya çıkarmıştır. Eğer güçlerini sözde demokrasiden alan devletler, gerçekleri halktan gizliyorlarsa o zaman bizim de şu soruyu sormaya hakkımız olur: **Demokrasi kavramını kabullenmeye ve ona güvenmeye hala nasıl devam edebiliriz?**

Hitler halkın büyük çoğunluğunun seçimiyle yani demokratik yollarla iktidara gelmiştir. İktidara geldikten sonra da halk onu desteklemeye devam etmiştir. Bunun sonucunda binlerce hayat yok edilirken çoğunluk yine karşı çıkmak yerine desteklemeyi veya sessiz kalmayı seçmiştir. Oysa bugün Hitler iktidarı faşist bir iktidar olarak tanımlanır.

Gelecekte günümüze bakarsak günümüzde demokrasi adına yapılan pek çok şeyi de yine faşizm olarak adlandıracağız; hatta adlandırmaya başladık bile....

Faşizme karşı olarak geliştirilen demokrasi 'yüksek ideal'i, kapitalizmle birlikte aslında bize aynı Hitler gibi, Büyük Yalanlara inanmamamızı, başka bir Büyük Yalanla söyler.

Kapitalizm ve demokrasiye göre daha iyi bir sistem yoktur. Bu sistemin eksikleri olabilir ancak yapılması gereken bu iki kavrama bağlı olarak sistemi iyileştirmenin çarelerini bulmaktır.

Peki, demokrasi neden sorgulanamaz? Çünkü 'yüksek ideal' olan demokrasinin kendisi Büyük bir Yalandır ve Büyük Yalanlar tartışmaya açılmaz. Açılmamalıdır, çünkü eğer bunlar tartışmaya açılırsa ataerkil kültürün binlerce yıldır ustalıkla kullandığı silahı etkisiz kalır. Bu nedenle de günümüz demokrasinin büyük yalan olduğunu Wikileaks gibi göstermeye başlarsanız, demokrasinin araçları kendi yalanını örtbas etmek için sizi gözünü kırpmadan yok etmekten hiç çekinmez.

Demokrasi diğer 'yüksek ideal'ler gibi içi boşaltılan, gerçekler yerine kavramlarla idealleştirilen, güçlünün gücünü istediği şekilde kullanabilmesi için halkları inandırmaya yönelik acımasız ve tehlikeli bir silahtır. Ve her silah gibi ölümcüldür.

İnsanoğlu ancak kavramların zincirinden kurtulduğu zaman başka bir yönetim şeklinin de var olabileceğinin farkına varacaktır. Ancak bunun için önce kendi varoluşunun ve gücünün farkına varması şarttır. Kendimize verdiğimiz değer iktidara ve mülkiyete dayalı olduğu sürece barışçıl bir dünya düzeni mümkün değildir. Kendi

acımızdan ve yaralarımızdan kaçmak yerine onlarla yüzleşme cesaretini gösterebilirsek eğer, o zaman bireysel gücümüzün de farkına varabiliriz. Artık özgürce düşünmek için kendi yaşamlarının sorumluluklarını eline almak isteyenlerin zamanı gelmiştir. Yeni dünya düzeni şiddetle değil barışla kurulacaktır. Yeni dünya düzeni 'Büyük Yalanlar'la değil gerçek bilginin paylaşılmasıyla inşa edilecektir.

KENDİ dışınızda bir kurtarıcı yoktur. SİZDEN daha değerli bir 'yüksek ideal' olamaz. Korku dolu değil neşe dolu bir yaşam istiyorsanız artık kendi sorumluluğunuzu alma zamanı gelmiştir. Daha ne için bekliyorsunuz?

* Bu makalenin İngilizce aslı 15 Ekim 2011 tarihinde Wikileaks-Movie Independent Movie News & Film Archive (wikileaks-movie.com) sitesinde yayınlanmıştır.

Meltem Arıkan